Φραγκίσκος Ρηγόπουλος *

Αναστατώθηκε ολόκληρη η Χαλκιδική, και όχι μόνο, μετά τις δηλώσεις του Τσίπρα πριν λίγες μέρες. Ένας αριθμός ακούστηκε περίεργος, μέσα στα δεδομένα που αράδιαζε ο πρωθυπουργός «των κινημάτων». Μίλησε για 5000 εργαζόμενους της Eldorado. Πληροφορία που μόνο από ρεπορτάζ του Mega, ενάντια στους «τρομοκράτες στις Σκουριές» μπορεί να προκύπτει. Δεν ήταν λάθος, όμως, ο αριθμός που του «ξέφυγε». Πριν τις δημοτικές εκλογές, ο ίδιος ο Πάχτας είχε πει σε συγκέντρωση του συνδυασμού του ότι 5000 συμπολίτες μας θα τον ψηφίσουν για τη στάση που είχε στο θέμα της εξόρυξης. Με τον ίδιο τρόπο μετρούν Πάχτας και Τσίπρας. Αυτός ήταν και είναι, ο αριθμός που τρομάζει τον Τσίπρα και χαροποιούσε τον Πάχτα. Οι ψήφοι που θα χαθούν ή θα κερδηθούν. Αν και ο Τσίπρας είναι ενήμερος για τις θέσεις που θα χαθούν αν συνεχίσει η εξόρυξη και είναι πολύ περισσότερες από 5000.

Αυτό γίνεται ξεκάθαρο, αν προσέξουμε τι είπε και στην υπόλοιπη συνέντευξη. Μεταξύ άλλων μίλησε και για κοινωνική δικαιοσύνη και όχι εκδικητικότητα απέναντι στους εργαζόμενους. Δηλαδή η κοινωνική δικαιοσύνη του ΣΥΡΙΖΑ εξισώνει τις δύο πλευρές, ή τα δύο άκρα όπως θα έλεγε και ο Σαμαράς, και κατανέμει ίσες ευθύνες. Σαν αντιπολίτευση ήμασταν με τις Σκουριές, λέει, αλλά σαν κυβέρνηση πρέπει να είμαστε δίκαιοι. Άρα το κίνημα είναι άδικο απέναντι στο Μπόμπολα και στα μεγάλα συμφέροντα που κατακρεουργούν τη χώρα και μοιράζονται τα φιλέτα. Αποτελεί κοινωνική δικαιοσύνη να εξασφαλίσεις θέσεις εργασίας για τις 5000 ψήφους που λιγουρεύεσαι αλλά όχι το να εξασφαλίσεις ότι δεν θα χαθούν οι ψαράδες, οι αγρότες, οι κτηνοτρόφοι και οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες του τουρισμού. Από τη στιγμή που δεν αναγνωρίζει λάθη στο χειρισμό της αστυνομίας και διατηρεί τον Πανούση αποδέχεται πως αποτελεί κοινωνική δικαιοσύνη η καταστολή απέναντι στο κίνημα – σε συνεργασία με τραμπούκους της εταιρείας – αλλά όχι η εξασφάλιση ότι δεν θα ξαναπέσουν χημικά σε σχολεία ή ότι δεν θα ξαναμπούν τα ΜΑΤ στα χωριά. Κοινωνική δικαιοσύνη είναι να κρατούνται όμηροι οι 350+ κατηγορούμενοι και οι συλληφθέντες της 15ης Ιούνη και να μένουν ατιμώρητοι οι αληθινοί τρομοκράτες. Από τη στιγμή που καταγγέλλει τους «αλλοδαπούς» που δεν έχουν καμία δουλειά στις πορείες θεωρεί ότι δεν εξασφαλίζει κοινωνική δικαιοσύνη η διεθνής αλληλεγγύη αλλά μόνο οι συνεννοήσεις σε κλειστές θύρες. Κοινωνική δικαιοσύνη δεν είναι να μειώνεις ένα κίνημα μιλώντας για εμφυλιακό κλίμα όπως ο Δένδιας, ο Άδωνις, ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος και ο Κουτσούμπας αλλά να είσαι δίκαιος απέναντι στην κοινωνία. Όχι στα συμφέροντα αλλά στους πολίτες.

Το μήνυμα της κυβέρνησης είναι σαφές. Όσοι αντιστέκονται θα διώκονται. Όσοι θα προσπαθούν για ένα καλύτερο μέλλον, όσοι δεν εφησυχάζουν με υποσχέσεις και λογίδρια, όσοι δεν βάζουν την ηρεμία και τη βολή τους σαν προτεραιότητα αλλά τον αγώνα για το δίκαιο θα είναι εχθροί της κυβέρνησης. Όσοι αναμένουν, όσοι στηρίζουν φανερά ή και κάτω από το τραπέζι τα μεγάλα συμφέροντα, όσοι υπακούν στην κομματική πειθαρχία θα είναι οι αυλικοί των νέων αρχόντων. Καθημερινά ξεκαθαρίζουν τα δύο στρατόπεδα όλο και περισσότερο. Μέχρι και η τοπική ΣΥΡΙΖΑ της Ιερισσού έβγαλε ανακοίνωση, αγανακτώντας από τις κωλοτούμπες της κυβέρνησης. Μία ανακοίνωση χωρίς ιδιαίτερη και άμεση απαίτηση, αλλά και πάλι πολύ πιο κινηματική από αυτά που μας έχουν συνηθίσει έως τώρα οι συγκεκριμένοι συναγωνιστές. Η βουλευτίνα του νομού, βέβαια, απάντησε στις εγκλήσεις του κόσμου, λέγοντας ότι θα μιλήσει εκεί που οφείλει. Στις επιτροπές του κόμματος. Άρα ξεχνάμε όλα εκείνα τα «η καρέκλα μου είναι του κινήματος», «χρωστάω τα πάντα στο κίνημα» κλπ και δεχόμαστε το «οφείλω μόνο

στο κόμμα». Ακόμα και εκεί, δεν πήρε θέση. Δεν διατύπωσε την άποψή της παρά μόνο διάβασε την ανακοίνωση της τοπικής της. Άρα ή δεν έχει την ικανότητα να εκφράζεται ακόμα και σε αυτές τις δύσκολες στιγμές ή απλά μας λέει ότι Ιγγλέση και τοπική Ιερισσό είναι το ίδιο. Καλό ξεκαθάρισμα ήταν και αυτό για να καταλάβει ο καθένας το ρόλο που πραγματικά παίζουν οι εκλεγμένοι και οι ακόλουθοί τους στον νομό. Ερωτηματικό, βέβαια, παραμένει η θέση της νομαρχιακής του ΣΥΡΙΖΑ, που κάνει την πάπια – όπως πάντα – και δεν παίρνει θέση, μη τυχόν και χάσει ψηφαλάκια στην Αρναία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι τόσο όπως μας παρουσιάστηκε πριν τον Γενάρη, αλλά όπως αποδείχθηκε ότι είναι, αποτελεί ένα όργανο του ίδιου του συστήματος για να περάσει όλες εκείνες τις αντιδραστικές αλλαγές που δε μπορούσε να περάσουν οι Σαμαροβενιζέλοι. Με την δικαιολογία ότι δεν υπάρχει καμία εναλλακτική, η ηγεσία του και οι νέοι σύμμαχοί ΝΔ-ΠΑΣΟΚ- Ποτάμι, είναι εκείνοι που εδώ και έξι μήνες προσπαθούν να αποτελειώσουν τα κινήματα και τους αγώνες που άντεξαν στα φασιστικά χτυπήματα του Δένδια και του Σαμαρά. Πολιτικές συμμαχίες με τους πολιτικούς εκπροσώπους των συμφερόντων που πολεμάμε εδώ στη Χαλκιδική (Μπόμπολας, Eldorado κλπ).

Ίσως οι «αριστεροί» του ΣΥΡΙΖΑ να είναι έτοιμοι να δεχτούν, όχι απλά μια αναμονή αλλά, μια μετάλλαξη της γραμμής τους σε υποταγή στον “εθνικό μονόδρομο”. Όμως οι αγωνιστές, όλων των κινημάτων, οι αλληλέγγυοι και ο κάθε ένας από μας, οφείλουμε να δώσουμε τις απαντήσεις μας εκεί που πραγματικά έχει νόημα. Όχι μέσα σε κομματικές αίθουσες, όχι μέσα στα βουλευτικά γραφεία. Αλλά στους δρόμους, στον Κάκαβο, στα δικαστήρια.

Την τρομοκρατία θα σπάσουμε στους δρόμους και όχι στης Βουλής τους διαδρόμους.

Φραγκίσκος Ρηγόπουλος Μέλος ΑΝΤΑΡΣΥΑ Χαλκιδικής